

**การรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี**
**Perception and Expectations Regarding the Learning Environment
Among Graduate Students in Educational Administration Leadership
Program of Education Faculty, Bangkokthonburi University**

สถาพร พุทธิพิฏกุล¹, กลิ่นแก้ว มาตา² และฐิตาภา เบนจาทิกุล³
Sataporn Pruettikul¹, Klinkaew Mata² and Thitapa Benjatikul³

¹⁻³สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

¹⁻³Degree of Master of Education Educational Administration Faculty of Education, Bangkokthonburi University

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: Pruettikul20@gmail.com

Received: June 27, 2024; Revised: November 25, 2024; Accepted: November 28, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาหรือจบการศึกษา ในระดับ บัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน จำนวน 175 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสหสัมพันธ์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีการรับรู้และคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) การรับรู้และความคาดหวัง โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน พบว่า ความคาดหวัง โดยรวมและรายด้านสูงกว่าการรับรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) เมื่อการจำแนกตามเพศ หลักสูตรที่ศึกษา และสถานภาพ พบว่าการรับรู้และความคาดหวัง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ความคาดหวัง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามอายุ พบว่า การรับรู้ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนความคาดหวัง พบว่านักศึกษามีอายุน้อยกว่า 35 ปี และอายุระหว่าง 35-45 ปี มีความคาดหวังโดยรวมสูงกว่ากลุ่มอายุ มากกว่า 45 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามลักษณะงาน พบว่า กลุ่มผู้บริหารมีการรับรู้แตกต่างจากกลุ่มอาจารย์

ผู้สอนในมหาวิทยาลัยของเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคาดหวัง พบว่า ผู้บริหาร มีความคาดหวังแตกต่างกับอาจารย์ผู้สอนของรัฐและเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การรับรู้; ความคาดหวัง; สภาพแวดล้อมทางการเรียน; มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ABSTRACT

This research aimed to study and compare between perceptions and expectations regarding the learning environment among graduate students in the Educational Leadership program at the Faculty of Education, Bangkokthonburi University. The research sample consisted of 175 graduate students was selected by stratified random sampling method. Data was collected by a five-point Likert scale questionnaire. Data analysis with t-tests, one-way ANOVA, and correlation coefficient.

The research found that; 1) Graduate students in the Educational Leadership program at the Faculty of Education, Bangkokthonburi University, the overall and aspect of both perceptions and expectations of their learning environment was high level., 2) Overall, perceptions and expectations showed a strong positive correlation, statistically significant at the .01 level. 3) A comparison of mean scores for perceptions and expectations of the learning environment indicated that expectations, both overall and aspect, were significantly higher than perceptions at the .05 level., and 4) When categorized by gender, program of study, and marital status, overall perceptions and expectations differed significantly at the .05 level, when categorized by experience, overall expectations differed significantly at the .05 level, when categorized by age, overall perceptions did not differ significantly; however, students younger than 35 and those aged 35-45 had significantly higher overall expectations than those older than 45 ($p < .05$). Finally, when categorized by job type, administrators' perceptions differed significantly from those instructors in private university ($p < .05$), and administrators' expectations differed significantly from those of both public and private university instructors ($p < .05$).

Keywords: perception; expectation; learning environment; Bangkokthonburi University

บทนำ

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือระดับมหาวิทยาลัย จึงนับว่าเป็นหัวใจสำคัญมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สร้างองค์ความรู้ใหม่ ส่งเสริมให้คนในชาติได้มีโอกาสเข้าถึงองค์ความรู้ และเป็นแหล่ง

สรรพวิชาชั้นสูงที่สำคัญของสังคม ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ดำรงค้ำไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ดังนั้นบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญของมหาวิทยาลัยจึงมีการกำหนดแนวทาง หรือแผนกลยุทธ์ของสถาบันไว้อย่างชัดเจน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ซึ่งเป็นสถาบันเอกชนหลักที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบต่อการผลิตบัณฑิตและบุคลากรทางด้านการศึกษาที่สำคัญทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ นับได้ว่าเป็นสถาบันที่มีส่วนสำคัญต่อพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยและนานาชาติมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ให้ความนิยมเข้ามาศึกษาจำนวนมากในแต่ละปี การศึกษา ทั้งนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับคามนิยมมาโดยตลอดจึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนานวัตกรรมการบริหารและการผลิตผู้นำทางการศึกษาให้กับสถานศึกษาและสังคม ตามพันธกิจหรือประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนด และสอดคล้องกับความคาดหวังของนักศึกษาและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่สอดคล้องกับการรับรู้และเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา สร้างความมั่นใจให้กับผู้รับบริการ (Vroom, V.,1964) ดังนั้นคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จึงมุ่งเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการเรียน ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ ด้านกลุ่มเพื่อน และด้านอาคารสถานที่ ตามแนวคิดของ Astin, A. W (1971) และจากผลการวิจัยพบว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (สถาพร พุทธิภูมิกุล, 2556)

อย่างไรก็ตามการดำเนินการของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ที่ผ่านมาสามารถดำเนินการตามความคาดหวังของนักศึกษาและสังคมได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากยังมีข้อจำกัดตามปัจจัยหรือทรัพยากรที่มีอยู่ทำให้นักศึกษามีการรับรู้

ต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนไม่สอดคล้องกับการดำเนินงาน และอาจจะส่งผลให้การรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี แตกต่างกันไป ซึ่งการรับรู้และความคาดหวังต่อแนวโน้มการกลับมาใช้บริการหรือความมั่นใจในการบริการในอนาคต (อภิรักษ์ เสถียรธนาภรณ์, 2563) ดังนั้นการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนา ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการจัดการตามภารกิจของมหาวิทยาลัย และคงไว้ซึ่งความเชื่อมั่นของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษาศาขากาว่าผู้นำทางการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษาศาขากาว่าผู้นำทางการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษาศาขากาว่าผู้นำทางการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
4. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษาศาขากาว่าผู้นำทางการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ วุฒิ การศึกษา

สถานภาพ หลักสูตรที่ศึกษา อายุและ ลักษณะงาน
ที่ทำ

สมมติฐานการวิจัย

1. การรับรู้ และความคาดหวัง ต่อ
สภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษา สาขา
ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

2. การรับรู้ และความคาดหวัง ต่อ
สภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษา สาขา
ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กัน

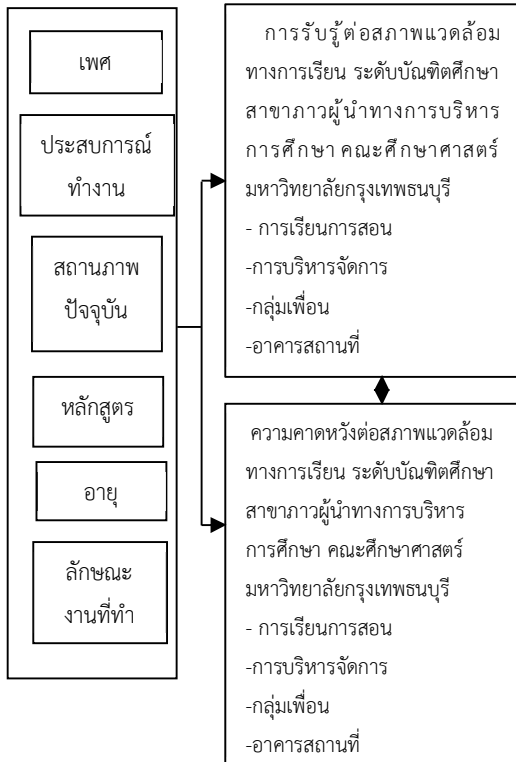
3. การรับรู้ และความคาดหวัง ต่อ
สภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษา สาขา
ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ
ประสบการณ์ สถานภาพ หลักสูตรที่ศึกษา อายุและ
ลักษณะงานที่ทำ แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการ
วิจัยโดยใช้แนวคิดต่างๆ ดังนี้

แนวคิดการศึกษาการรับรู้และความคาดหวัง
ต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษา
สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร โดยกำหนด
สภาพแวดล้อมทางการเรียน ตามแนวคิดของ Astin,
A. W (1971) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) การ
เรียนการสอน 2) การบริหารจัดการ 3) การกลุ่มเพื่อน
และ 4) อาคารสถานที่ สำหรับการศึกษารับรู้
ตามแนวคิดของ Rizzo, J. R. et al. (1970) และความ
คาดหวัง ตามทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy
Theory) ของ Vroom. V. (1964) โดยเปรียบเทียบ

การรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการ
เรียน จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา
สถานภาพ หลักสูตรที่ศึกษา อายุและลักษณะงานที่
ทำ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1. กรอบแนวคิดการวิจัย

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความคาดหวัง

Oxford University (1989) ให้ความหมาย
ของความคาดหวังว่าเป็นสภาวะทางจิตซึ่งเป็น
ความรู้สึกนึกคิด หรือเป็นความคิดเห็นอย่างมี
วิจรรย์ญาณของบุคคลที่คาดคะเน หรือคาดการณ์
ล่วงหน้าต่อบางอย่างว่าควรจะมี ควรจะเป็น หรือควร
จะเกิดขึ้น เช่นเดียวกับ Son, W. (1988) ได้กล่าวว่า
ความคาดหวังเป็นเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าและเชื่อ

ว่าบางสิ่งบางอย่างจะเกิดขึ้น หรือเป็นความเชื่อว่
บางสิ่งบางอย่างควรจะเกิดขึ้น หรืออาจจะเกิดขึ้น
สอดคล้องกับ Clay, R. (1988) กล่าวถึงความคาดหวัง
ต่อการกระทำ หรือสถานการณ์ว่าเป็นการคาดการณ์
ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี หรือเป็นความมุ่งหวังที่ดึงาม
เป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ที่มุ่งหวังไว้

จากความหมายความคาดหวังข้างต้นสรุป
ได้ว่าความคาดหวังเป็นระดับพฤติกรรมของบุคคลใด
บุคคลหนึ่ง ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของตนในการ
ตัดสินใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่จะไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนด
หรือต้องการให้เป็นไปตามความต้องการของตน

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory)
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ “ความคาดหวัง
(Expectancy theory)” เป็นแนวคิดที่ ต้องการ
อธิบายถึงการตัดสินใจในการกระทำเพื่อให้บรรลุ
เป้าหมาย โดยทฤษฎีความคาดหวังต่างๆ จะอยู่ใน
แนวคิดของนักจิตวิทยา กลุ่ม บัณฑิตนิยม
(Cognitivism) ที่ให้ความสำคัญต่อกระบวนการคิด
เป็นสิ่งสำคัญ ทฤษฎีนี้พัฒนาขึ้นโดย Vroom, V. (1964)
ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การที่คนงานจะมีแรงจูงใจที่จะทุ่มเท
ความพยายาม (Effort) เพื่อการปฏิบัติงาน
(Performance) เพื่อให้ได้ผลงานตามที่ ต้องการ
หรือไม่ นั้นเป็นไปตามทฤษฎี VIE Theory โดยมี
องค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

V มาจากคำว่า Valence หมายถึง ความพึง
พอใจของมนุษย์ที่มีต่อผลลัพธ์ (Outcomes) ของการ
กระทำซึ่งเป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดของความพึง
พอใจของมนุษย์ ระดับของความพึงพอใจที่มนุษย์
คาดหวังว่าจะได้จากผลลัพธ์นั้นๆ

I มาจากคำว่า Instrumentality หมายถึง
ความเชื่อถือ วิธีการในการเชื่อมโยงผลลัพธ์อย่างหนึ่ง
ไปสู่ผลลัพธ์อีกหลายอย่าง

E มาจากคำว่า Expectancy หมายถึง การ
คาดการณ์จากความเชื่อว่ผลลัพธ์จะเป็นไปได้มาก
น้อยเพียงใด

นอกจากทฤษฎีดังกล่าว ยังได้อธิบายไว้ว่า
ระดับของแรงจูงใจเป็นไปตามระดับความต้องการที่มี
ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และระดับความเป็นไปได้ โดย
หลักการพื้นฐานที่สำคัญของทฤษฎีนี้คือ ปัจจัย
ภายใน(ความต้องการ)และปัจจัยภายนอก
(สภาพแวดล้อม) พฤติกรรมการตัดสินใจของบุคคล
ต้องการความปรารถนาและเป้าหมาย การรับรู้ผล
ต่อเนื่องจากพฤติกรรมนั้น และแรงจูงใจที่เกิดขึ้นได้
ต้องอาศัยตัวแปรสำคัญสองตัวประกอบกันคือ ความ
คาดหวังและคุณค่าของผลลัพธ์

นอกจากนี้ Bandura, A (1997) ได้อธิบาย
ความคาดหวังที่เกี่ยวกับความแตกต่างของบุคคล
แบ่งออกเป็น 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 เกี่ยวกับปริมาณความคาดหวัง
(Magnitude) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของ
ตน ในการกระทำพฤติกรรมหนึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละ
บุคคล หรือแตกต่างกันไปในบุคคลเดียวกัน มิติที่ 2
เกี่ยวกับการแผ่ขยาย (Generality) ความคาดหวัง
เกี่ยวกับความสามารถของตนอาจจะแผ่ขยายจาก
สถานการณ์หนึ่งไปสู่สถานการณ์อื่นในปริมาณที่
แตกต่างกัน กล่าวคือ ประสบการณ์บางอย่างทำให้
ความคาดหวังแผ่ขยายไปสู่สถานการณ์อื่น และมิติที่ 3
เกี่ยวกับความเข้ม (Strength) ความคาดหวังเกี่ยวกับ
ความสามารถของตนมีความเข้มขึ้นน้อย คือ ไม่มั่นใจใน
ความสามารถของตน เมื่อไม่เป็นไปตามที่คาดหวังจะทำ
ให้ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนลดลง

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่าความ
คาดหวัง เป็นการประเมินต่อพฤติกรรมของบุคคลใด
บุคคลหนึ่ง หรือองค์การใดองค์การหนึ่ง โดยอาศัย
ประสบการณ์เดิมของตน ประกอบกับการรับรู้ในการ

ตัดสินใจ ซึ่งความคาดหวังของแต่ละบุคคลในเรื่อง หรือสิ่งเดียวกันจึงอาจเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความเข้าใจ ทักษะคิด ค่านิยมและการรับรู้ต่อสิ่งนั้นๆ ทั้งนี้อาจเป็นได้ทั้งในเชิงบวกหรือเป็นเชิงลบ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

การรับรู้ (Perception) การรับรู้เป็นพื้นฐาน การเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล เพราะการตอบสนอง พฤติกรรมใด ๆ จะขึ้นอยู่กับ การรับรู้จากสภาพแวดล้อม ของตนและความสามารถในการแปลความหมายของ สภาพนั้น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จึง ขึ้นอยู่กับปัจจัยการรับรู้ และสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพซึ่ง ปัจจัยการรับรู้ ประกอบด้วย ประสาทสัมผัส และ ปัจจัยทางจิต คือ ความรู้เดิม ความต้องการ และเจตคติ เป็นต้น การรับรู้จะประกอบด้วยกระบวนการ 3 ด้าน คือ การรับสัมผัส การแปลความหมายและอารมณ์ การ รับรู้จึงเป็นผลเนื่องมาจากการที่มนุษย์ใช้อวัยวะ รับ สัมผัส (Sensory Motor) ซึ่ง เรียกว่า เครื่อรับ (Sensory) ทั้ง 5 ชนิด คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง จากการวิจัยมีการค้นพบว่า การรับรู้ของคนเกิดจาก การเห็น 75% จากการได้ยิน 13% การสัมผัส 6% กลิ่น 3% และรส 3% ซึ่งการรับรู้จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพล หรือปัจจัยในการรับรู้ ได้แก่ ลักษณะของผู้รับรู้ ลักษณะของสิ่งเร้า การที่มนุษย์จะ รับรู้และสามารถพัฒนาจนเป็นการเรียนรู้ได้ดีหรือไม่ นั้น ยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ดังเช่น สติปัญญา การสังเกตและพิจารณา และคุณภาพของจิตในขณะนั้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2545)

การจัดระบบการรับรู้ มนุษย์เมื่อพบสิ่งเร้า ไม่ได้รับรู้ตามที่สิ่งเร้าปรากฏแต่จะนำมาจัดระบบ ตามหลักดังนี้

1. หลักแห่งความคล้ายคลึง (Principle of Similarity) สิ่งเร้าใดที่มีความคล้ายกันจะรับรู้ ว่าเป็น

พวกเดียวกัน โดยบุคคลจะรับรู้ได้ขึ้นเมื่อสิ่งเร้ามาเร้า หรือเกิดการรับสัมผัสกับ อวัยวะรับสัมผัสด้วย ประสาททั้ง 5 แล้วส่งกระแสสัมผัสไปยังระบบ ประสาทส่วนกลาง ทำให้เกิดการแปลความหมายขึ้น โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและอื่น ๆ ว่าสิ่งนั้นมี ลักษณะ รูปร่าง และอื่น ๆ ที่คล้ายกัน

2. หลักแห่งความใกล้ชิด (Principle of Proximity) สิ่งเร้าที่มีความใกล้กันจะรับรู้ว่าเป็น พวกเดียวกัน โดยบุคคลจะรับรู้ได้ขึ้นเมื่อสิ่งเร้ามาเร้าหรือ เกิดการรับสัมผัสกับอวัยวะ รับสัมผัสด้วยประสาททั้ง 5 แล้วส่งกระแสสัมผัสไปยังระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้เกิดการแปลความหมายขึ้น โดยอาศัย ประสบการณ์เดิมและอื่น ๆ ว่าสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์ กัน มีลักษณะ รูปร่าง ที่คล้ายกัน

3. หลักแห่งความสมบูรณ์ (Principle of Closure) เป็นการรับรู้สิ่งที่ไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ขึ้น โดยบุคคลจะรับรู้ได้ขึ้นเมื่อ สิ่งเร้ามาเร้าประสาทที่ ตื่นตัว เกิดการรับสัมผัสกับอวัยวะรับสัมผัสด้วย ประสาททั้ง 5 แล้วส่งกระแสสัมผัสไปยังระบบ ประสาทส่วนกลาง ทำให้เกิดการแปลความหมายขึ้น โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและอื่น ๆ ว่าสิ่งนั้น สมบูรณ์หรือไม่

กระบวนการรับรู้ของคนเรานั้น ประกอบด้วย ลำดับขั้นตอนพื้นฐานที่สำคัญ 3 ขั้นตอน ด้วยกัน คือ

1. ประสบการณ์ (Experiences) ในบุคคล ปกติทุกคนจะมีประสาทรับรู้อยู่ด้วยกันทั้งนั้น ส่วน ใหญ่เป็นที่เข้าใจก็คือ ประสาทสัมผัสทั้งห้า ซึ่งได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง ประสาทรับรู้ เหล่านี้จะ เป็นเสมือนช่องประตูที่จะให้ บุคคลได้รับรู้และ ตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ถ้าไม่มีประสาทรับรู้ เหล่านี้แล้ว บุคคลจะไม่มีโอกาสรับรู้ หรือมี ประสบการณ์ใด ๆ เลย ซึ่งก็เท่ากับเขาไม่สามารถ เรียนรู้ สิ่งใด ๆ ได้ด้วยประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคล

ได้รับนั้นย่อมจะแตกต่างกัน บางชนิดก็เป็นประสบการณ์ตรง บางชนิดเป็นประสบการณ์แทน บางชนิดเป็นประสบการณ์รูปธรรม และบางชนิด เป็นประสบการณ์ นามธรรม หรือเป็นสัญลักษณ์

2. ความเข้าใจ (Understanding) หลังจากบุคคลได้รับประสบการณ์ แล้ว ขั้นต่อไป ก็คือตีความหมายหรือสร้างมโนคติ (Concept) ในประสบการณ์นั้น กระบวนการนี้เกิดขึ้นในสมอง หรือจิตของบุคคล เพราะสมองจะเกิดสัญญาณ (Percept) และมีความทรงจำ (Retain) ขึ้นซึ่งเราเรียก กระบวนการนี้ว่า “ความเข้าใจ” ในการเรียนรู้ นั้น บุคคลจะเข้าใจประสบการณ์ที่เขาประสบได้ก็ต่อเมื่อ เขาสามารถจัดระเบียบ (Organize) วิเคราะห์ (Analyze) และสังเคราะห์ (Synthesis) ประสบการณ์ ต่าง ๆ จนกระทั่งหาความหมายอันแท้จริงของประสบการณ์นั้นได้

3. ความนึกคิด (Thinking) ความนึกคิดถือว่าเป็นขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ ซึ่งเป็น กระบวนการที่เกิดขึ้นในสมอง โดยความนึกคิดที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องเป็นความนึกคิดที่สามารถ จัดระเบียบ (Organize) ประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับให้เข้ากันได้ สามารถที่จะค้นหาความสัมพันธ์ ระหว่างประสบการณ์ทั้งเก่าและใหม่ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้เกิดบูรณาการ การเรียนรู้อย่างแท้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กองเพ็ชร สุนทรภักดี และคณะ (2553) ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่า ในภาพรวมบุคลากรมีการรับรู้ระดับปานกลางทุกด้าน และมีความคาดหวังในภาพรวมในระดับมากทุกด้าน โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานปฏิบัติในด้านของการเป็นตัวแทนของบุคลากรเป็นลำดับแรก

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการรับรู้และความคาดหวังต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงานของบุคลากรทั้ง 3 กลุ่ม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มผู้ปฏิบัติงานมีการรับรู้และมีความคาดหวังน้อยกว่ากลุ่มผู้บริหารและกลุ่มกรรมการ ในขณะที่กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มกรรมการมีการรับรู้และมีความคาดหวังต่อบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานไม่แตกต่างกัน

บุญยวีร์ ดวงสุขสุริยะ (2565) ศึกษาความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพการให้บริการงานของส่วนกิจการนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปีการศึกษา 2563 พบว่า มีความคาดหวังและการรับรู้ของนักศึกษายู่ในระดับมากต่อการให้บริการ งานของกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยพบว่านักศึกษามีความคาดหวังสูงกว่าการรับรู้ทั้งโดยรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่าความคาดหวังของนักศึกษาต่องานบริการกิจการนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และสำนักวิชา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาหรือที่สำเร็จการศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 420 คน ในปีการศึกษา 2567

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาหรือที่สำเร็จการศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยกำหนดตามตารางสุ่มตัวอย่างของ Krejcie, R. V & Morgan, D. W. (1970)

และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของประชากร (Stratified Random Sampling) จำนวน 175 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ สถานภาพ ประเภทของหลักสูตร อายุ และลักษณะงานที่ทำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถามข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถาม ชนิดเลือกตอบที่ใช้จำแนกกลุ่มผู้ตัวอย่าง จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์ทำงาน หลักสูตร สถานภาพ อายุ และลักษณะงาน

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวัง ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ธนบุรี ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ การเรียนการสอน การบริหารจัดการ ด้านกลุ่มเพื่อน และด้านอาคารสถานที่ โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

5 = จริงที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 = ค่อนข้างจริงหรือเห็นด้วย

3 = จริงปานกลางหรือไม่แน่ใจ

2 = ไม่ค่อยจริงหรือไม่เห็นด้วย

1 = ไม่จริงเลย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แบบสอบถามได้ผ่านการวิเคราะห์ความเที่ยงตรง (Validity) โดยหาความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อกับวัตถุประสงค์ (Item - Objective Congruence: IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.0 และการ

นำไปทดลองเบื้องต้นเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าความเชื่อมั่น โดยรวม เท่ากับ .94

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่ออธิบาย ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน หลักสูตร สถานภาพ อายุ และ ลักษณะงานที่ทำ นำเสนอในรูปความถี่ (ร้อยละ)

2. วิเคราะห์ระดับการรับรู้และความคาดหวัง ต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ด้วย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์การรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาสาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation)

4. การวิเคราะห์และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน หลักสูตร และสถานภาพ ปัจจุบัน โดยการวิเคราะห์ค่าสถิติ t-test ส่วนอายุและ ลักษณะงานที่ทำ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น จำนวน 175 คน ส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 46.60 มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 56.90 ศึกษาในหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 73.10 มีสถานภาพกำลังศึกษาอยู่

คิดเป็น ร้อยละ 70.70 มีอายุอยู่ระหว่าง 35-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.90 และเป็นอาจารย์ผู้สอนใน มหาวิทยาลัยของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 50.60

ผลการศึกษารับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ดังนี้

1) การรับรู้ และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา

สภาพแวดล้อมทางการเรียน	การรับรู้			ความคาดหวัง		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
- ด้านการเรียนการสอน	4.11	0.604	มาก	4.54	0.650	มากที่สุด
- ด้านการบริหารจัดการ	3.66	0.832	มาก	3.93	0.770	มาก
- ด้านกลุ่มเพื่อน	3.65	0.658	มาก	3.72	0.650	มาก
- ด้านอาคารสถานที่	4.13	0.865	มาก	4.36	0.837	มาก
รวม	3.89	0.693	มาก	4.14	0.687	มาก

จากตาราง พบว่า การรับรู้โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.69$) ส่วนความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$, $SD = 0.69$) เมื่อพิจารณาด้านการเรียนการสอน มีการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, $SD = 0.60$) ส่วนความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, $SD = 0.65$) ด้านการบริหารจัดการ การรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, $SD = 0.83$) และความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, $SD = 0.77$) ด้านกลุ่มเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$, $SD = 0.66$) และความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, $SD = 0.65$) ด้านอาคารสถานที่ การรับรู้โดยรวม ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.87$) ส่วนความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$, $SD = 0.84$)

2) ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา

การรับรู้/	ความคาดหวัง				รวม
	ด้านการเรียนการสอน	ด้านการบริหารจัดการ	ด้านกลุ่มเพื่อน	ด้านสถานที่	
ด้านการเรียนการสอน	.867**	.662**	.769**	.642**	.763**
ด้านการบริหารจัดการ	.650**	.697**	.687**	.643**	.701**
ด้านกลุ่มเพื่อน	.718**	.689**	.819**	.669**	.753**
ด้านสถานที่	.706**	.720**	.717**	.783**	.775**
รวม	.771**	.738**	.786**	.732**	.793**

Note. ** p < .01,

จากตารางที่ 2 พบว่าการรับรู้และความคาดหวังโดยรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง เว้นแต่การรับรู้และความคาดหวังของด้านการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผลการเปรียบเทียบเฉลี่ยโดยรวมและรายด้าน ดังตารางที่ 3-4

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและการเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน

รายการ	การรับรู้		ความคาดหวัง		t	p
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
- ด้านการเรียนการสอน	4.11	0.604	4.54	0.650	-17.03	0.001
- ด้านการบริหารจัดการ	3.66	0.832	3.93	0.770	-5.79	0.001
- ด้านกลุ่มเพื่อน	3.65	0.658	3.72	0.650	-2.18	0.030
- ด้านอาคารสถานที่	4.13	0.865	4.36	0.837	-5.45	0.001
รวม	3.89	0.693	4.14	0.687	-7.57	0.001

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าการรับรู้กับความคาดหวังของนักศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อ

วิเคราะห์การรับรู้และความคาดหวังโดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง ผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวัง ของนักศึกษาจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ หลักสูตร และสถานภาพ

สภาพแวดล้อมทางการเรียนโดยรวม	การรับรู้				ความคาดหวัง			
	ผลต่าง	t	Df	p	ผลต่าง	t	Df	p
จำแนกตามเพศ	0.143	1.362	172	0.175	0.044	0.419	172	0.676
จำแนกตามประสบการณ์	0.203	1.930	172	0.058	0.249	2.400	172	0.009
จำแนกตามหลักสูตร	0.093	0.448	172	0.327	0.065	0.314	172	0.377
จำแนกตามสถานภาพ	-0.260	-1.284	172	0.988	-0.218	-1.923	172	0.972

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามเพศ หลักสูตร และสถานภาพของนักศึกษา พบว่ามีการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ความคาดหวังต่อ

สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สำหรับการเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อจำแนกตามอายุและลักษณะงานผลดังตารางที่ 5-7

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของนักศึกษา จำแนกตามอายุ และลักษณะงานที่ทำ

สภาพแวดล้อมทางการเรียน	การรับรู้				ความคาดหวัง			
	F	df1	df2	p	F	df1	df2	p
จำแนกตามอายุ	0.697	2	171	0.499	6.96	2	171	0.001
จำแนกตามลักษณะงานที่ทำ	5.37	3	170	0.001	9.14	3	171	0.001

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ นักศึกษาสาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่าการรับรู้โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา

โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ ผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยรวม จำแนกตามอายุ

กลุ่มอายุ	น้อยกว่า 35 ปี	ระหว่าง 35-45 ปี มา	มากกว่า 45 ปี
น้อยกว่า 35 ปี	-	0.077	0.655**
ระหว่าง 35-45 ปี		-	0.578**
มากกว่า 45 ปี			-

จากตารางที่ 6 เมื่อทำการทดสอบรายคู่พบว่า ทั้งโดยรวมนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 35-45 ปี มีความคาดหวังต่อการเรียนการสอนมากกว่ากลุ่มอายุ มากกว่า 45 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

สำหรับการเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา

สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อจำแนกตามลักษณะงานพบว่า การรับรู้และความคาดหวังโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ผลดังตารางที่ 7-8

ตารางที่ 7 การทดสอบรายคู่ การรับรู้ของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยรวม จำแนกตามลักษณะงาน

กลุ่มงาน	ผู้บริหาร	อาจารย์ภาครัฐ	อาจารย์ภาคเอกชน	ครูชั้นพื้นฐาน
ผู้บริหาร	-	0.385	0.531**	-0.24
อาจารย์ภาครัฐ		-	0.146	0.361
อาจารย์ภาคเอกชน			-	0.057
ครูชั้นพื้นฐาน				-

จากตารางที่ 7 การเปรียบเทียบการรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามลักษณะงาน เมื่อทำการ

ทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยของเอกชน มีการรับรู้โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 การทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยรวม จำแนกตามลักษณะงาน

กลุ่มงาน	ผู้บริหาร	อาจารย์ภาครัฐ	อาจารย์ภาคเอกชน	ครูชั้นพื้นฐาน
ผู้บริหาร	-	0.690**	0.679**	-0.328
อาจารย์ภาครัฐ		-	0.011	0.362
อาจารย์ภาคเอกชน			-	0.351
ครูชั้นพื้นฐาน				-

จากตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษาสาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามลักษณะงาน เมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบรายคู่ พบว่ากลุ่มผู้บริหารมีความคาดหวังที่แตกต่างจากกลุ่มอาจารย์ ผู้สอนในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปและอภิปรายผลดังนี้

1) ผลการศึกษาระดับการรับรู้ ต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษาสาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากบทบาทหน้าที่หลักของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากการพัฒนาในทางวิชาการ การคิดค้นนวัตกรรม การธำรงค์ไว้ทางวัฒนธรรมของสังคมแล้ว ปัจจุบันสถาบันการศึกษายังได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆจากสำนักประเมินและรับรองมาตรฐาน ประกอบกับปัจจุบันมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีได้เปิดดำเนินการสอนมากกว่า 20 ปี จึงทำให้เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย

ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องทำให้มีผลต่อการรับรู้ให้นักเรียนสนใจเข้าศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุลภรณ์ หงส์ทอง (2550) พบว่าการประชาสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องส่งผลให้นักศึกษารับรู้มีการรับรู้ในระดับมาก ส่วนความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการเรียนการสอนพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา เชื่อว่ามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักศึกษามานานส่งผลให้มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ประกอบกับเป็นองค์กรที่มีวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และพัฒนาสังคมอย่างมี ออาชีวะ (มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 2566) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญวีร์ ดวงสุขสุริยะ (2565) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีความคาดหวังต่อการดำเนินงานด้านการบริการกิจการ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยรวมและรายด้านในระดับมาก

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า การรับรู้กับความคาดหวังโดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพิจารณารายด้านพบว่าด้านการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ส่วนด้านอื่น มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับรู้ที่ส่งผลต่อความคาดหวังตามทฤษฎีของ Vroom. V. (1971) อย่างไรก็ตาม พบว่าการรับรู้กับความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับสูง นั้น แสดงว่าสภาพการดำเนินงานของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ได้มีการประชาสัมพันธ์ชี้แจง ถึงการดำเนินงานและการเรียนรู้ตามหลักสูตร ในการประเมินเพื่อสำหรับนักศึกษาใหม่ และมีล้ามภาษาจีนคอยให้การดูแลอย่างใกล้ชิด จึงส่งผลต่อการรับรู้ของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังอยู่ในระดับที่สูง สอดคล้องกับผลการศึกษาศึกษาของ Smith, J. & Johnson, A. (2017) ได้ทำการเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของนักเรียน พบว่านักเรียนที่มีการรับรู้ที่สัมพันธ์กับความคาดหวังสูง มักจะมีผลการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่มีการรับรู้และความคาดหวังต่ำ นอกจากนี้ Dinsmore, D. L. et al. (2008) ได้สำรวจพฤติกรรมของนักเรียนในกระบวนการการเรียนรู้ และการวัดผลการเรียนรู้ ของนักเรียนตามมาตรฐานทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนที่ดี จะมีการรับรู้และความคาดหวังที่มีความสัมพันธ์กันสูง

2. เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน พบว่าความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา สูงกว่าการรับรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับรู้เป็น

การสัมผัสรับรู้ หรือมีประสบการณ์ตรง ซึ่ง Mowen, J. C. & Minor, M. (1998) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลเปิดรับต่อข้อมูลข่าวสาร ตั้งใจรับข้อมูลนั้นและทำความเข้าใจความหมาย ส่วนความคาดหวังเป็นความต้องการ ซึ่ง Clay, R. (1988) กล่าวว่าความคาดหวังเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคต หรือเป็นความมุ่งหวังที่ติงามเป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีมุ่งหวังไว้ ดังนั้นความคาดหวังโดยทั่วไปจึงสูงกว่าการรับรู้ สอดคล้องกับผลการศึกษาศึกษาของวรวิศรา ร่มโพธิ์ทอง และสุมิตร สุวรรณ (2552) พบว่าความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทการบริการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน สูงกว่าการรับรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ สุขุมเฉลยทรัพย์ (2552) ศึกษาความคาดหวังของคณาจารย์ที่ต่อบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาศึกษาของ กองเพชร สุนทรภักดิ์ และคณะ (2553) พบว่า การรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1 การเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ หลักสูตร และสถานภาพพบว่านักศึกษามีการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับรู้ข่าวประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเรียน ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ประกอบกับปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้การได้รับข่าวสารและการเข้าถึงข้อมูลในปัจจุบันมีความรวดเร็วและเท่าเทียมกัน จึงทำให้มีการรับรู้และความคาดหวังไม่

แตกต่างกัน โดยเฉพาะนักศึกษาจากทั้งสองหลักสูตรมีบริบทหรือสภาพแวดล้อมทางสังคมในลักษณะเช่นเดียวกัน ใช้อาคารสถานที่เดียวกัน อาจารย์ผู้สอนคณะเดียวกัน นอกจากนี้ นักศึกษามีเวลามาเรียนในมหาวิทยาลัยแบบปกติ (on site) ไม่นาน ส่วนหนึ่งใช้การเรียนการสอนผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต (on line) จึงทำให้นักศึกษาที่กำลังเรียนและนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วมีการรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

2.2 การรับรู้ และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากประสบการณ์ในการทำงานเป็นสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจสภาพของสังคม และการทำงานในองค์กรได้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเรียนการสอนและด้านอาคารสถานที่ มีเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการค้นหาข้อมูล แสวงหาสิ่งที่ต้องการมาก จึงทำให้มีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกับผู้ที่ประสบการณ์มากกว่า ส่วนความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยพบว่าผู้เรียนที่มีประสบการณ์น้อยมีความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน สูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์มาก ทั้งนี้ เพราะความคาดหวังเป็นแนวคิดที่บุคคลให้คุณค่าต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วแสดงออกมาโดยขึ้นอยู่กับภูมิสังคม ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ ทำให้บุคคลได้มีโอกาสเรียนรู้ ทำความเข้าใจและมองเห็นปัญหาได้ชัดเจนตามความเป็นจริงมากกว่า สอดคล้องกับสภาพพหุชนกกุล (2556) พบว่า นักศึกษามีการรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนไม่แตกต่างกันและความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 การรับรู้และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามอายุ มีการรับรู้โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ทั้งโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 เมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า ทั้งโดยรวมมีสถิติที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 35-45 ปี มีความคาดหวังต่อการเรียนการสอนมากกว่ากลุ่มอายุ มากกว่า 45 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาในกลุ่มนี้ได้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่คล้ายคลึงกัน เช่น การเรียนในห้องเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ นักศึกษาอาจมีค่านิยมและมาจากสังคมที่คล้ายคลึงกัน ส่วนความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ทั้งโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมของนักศึกษาที่ทำให้มีค่านิยมและความคาดหวังที่ แตกต่าง กัน เกี่ยวกับการศึกษาและสภาพแวดล้อมทางการเรียน หรือเป็นเพราะประสบการณ์การเรียนรู้แตกต่างกัน โดยเฉพาะประสบการณ์ในต่างประเทศ ซึ่งอาจส่งผลต่อความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับความต้องการเฉพาะบุคคลที่แตกต่างกัน

2.4 การรับรู้ และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามลักษณะของงานที่ทำ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ พบว่า กลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเอกชนมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะงานของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐมีบทบาทและความรับผิดชอบต่างกันอย่างมาก ซึ่งส่งผลต่อความสนใจต่อการ

รับรู้ถึงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน สำหรับความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามลักษณะงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบรายคู่ พบว่ากลุ่มผู้บริหารมีความคาดหวังที่แตกต่างจากกลุ่มอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเนื่องมาจากบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกันของทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มผู้บริหารมีลักษณะงานที่มุ่งเน้นการวางแผนและการบริหารจัดการในมิติที่กว้างขึ้น จึงทำให้มีความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่แตกต่างกับอาจารย์ผู้สอนที่มุ่งเน้นการสอนและการวิจัยในมิติที่ลึกซึ้ง นอกจากนี้ผู้บริหารอาจมีมุมมองและคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ ในขณะที่อาจารย์ผู้สอนมุ่งเน้นการตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของนักศึกษาในระดับบุคคล ส่งผลให้ความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนแตกต่างกันออกไป

เอกสารอ้างอิง

- กุลภรณ์ หงส์ทอง. (2550). การศึกษาประสิทธิผลของการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการรับรู้และการจงใจให้นักเรียนสนใจเข้าศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัยมหิดล. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- กองเพชร สุนทรภักดิ์ สุรพันธ์ ตันศิริวงษ์ และอุทุมพร พลาวงศ์. (2553). การรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 4(ปีการศึกษา 2552-2553), 1-10.*
- มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. (2566). *วิสัยทัศน์ ปรัชญา การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.* สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2566 จาก www.Bangkokthonburi.ac.th.
- ปุณยวีร์ ดวงสุขสุริยะ. (2565). *ความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพการให้บริการงานของส่วนกิจการนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปีการศึกษา 2563 ส่วนกิจการนักศึกษา. มหาวิทยาลัยสุรนารี.*

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหาร นำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนและการจัดการทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ และการพัฒนาความรู้ของอาจารย์และบุคลากร
2. ระดับหลักสูตร ใช้ผลการวิจัยในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน โดยเน้นการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การบริหารจัดการ การส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มเพื่อน และอาคารสถานที่ที่สอดคล้องกับความคาดหวังของนักศึกษา และการสร้างแรงจูงใจให้กับการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุด้านอื่นๆ ที่ร่วมส่งผลต่อการรับรู้ และความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักศึกษาสาขาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

- วริศรา รมโพธิ์ทอง และสุมิตร สุวรรณ. (2552). การรับรู้และความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. *การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน*, 8, 434-443.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2545). *องค์การและการจัดการฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- สถาพร พงศมณีกุล. (2556). ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. ศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2552). *ความคาดหวังของคนกรุงเทพฯ ต่อบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- อภิรักษ์ เสถียรณานนท์. (2563). การเปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ต่อคุณภาพการให้บริการโลคอลไอเซ็นของ บริษัท เดวี จำกัด. *สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Astin, A. W. (1971). *The collage environment*. (2nd ed.). New York; American council on Education.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: the exercise of control*. WH Freeman/Time Book/Henry Holt&Co.
- Clay, R. (1988). *Chambers English Dictionary*. Great Britain: Bunay Suffolk.
- Dinsmore, D. L., Alexander, P. A., & Loughlin, S. M. (2008). The Role of Metacognition in Learning and Academic Performance. *Psychological Science in the Public Interest*, 9(1), 131-157.
- Krejcie, R. V & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Journal of Education and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Mowen, J. C. & Minor, M. (1998). *Consumer Behavior*. (5th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Oxford University. (1989). *English Dictionary*. NY: Oxford University Press.
- Rizzo, J. R., House, R. J. & Lirtzman, S. I. (1970). Role conflict and ambiguity in Complex organizations. *Administrative Science Quarterly*, 15(2), 150-163.
- Son, W. (1988). *Essential English Dictionary*. Great Britain: GlasGow.
- Smith, J. & Johnson, A. (2017). Perception and Expectation: A Comparative Study in Educational Settings. *Educational Psychology Review*, 25(3), 321-335.
- Vroom. V. (1964). *Work and Motivation*. New York: John Wiley & Sons.